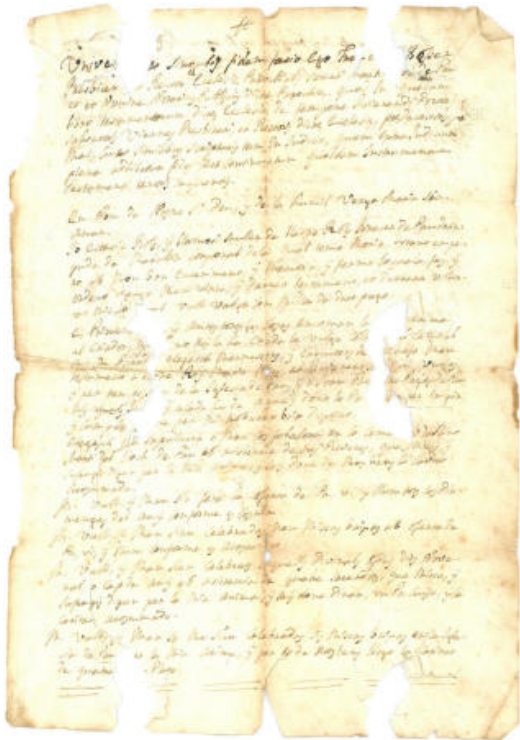

Un testament del 1728, document del mes de l'Arxiu de Roses

En ell es detallen les últimes voluntats d'Estàssia Rols, presses a la cambra del seu domicili a causa del seu mal estat de salut

Un detall del document del mes.

EMPORDA.INFO

L'Arxiu Municipal de Roses (AMR) presenta com a document del mes de març el testament d'Estàssia Rols Llamósí, fet a Pau el 23 d'abril de 1728 davant del prevere i rector Salvador Viarnés. Un testimoni de prop de 300 anys d'antiguitat del desig humà per traslladar la pròpia voluntat més enllà de la mort.

El document que es conserva a l'AMR és una còpia emesa per Francisco Rosset, prevere i rector de Pau, l'11 de juny de 1757, segurament motivada per la necessitat d'obtenir una còpia del testament per part de la família per fer alguna gestió administrativa. En ell es detallen les últimes voluntats d'Estàssia, presses a la cambra del seu domicili a causa del seu mal estat de salut. A l'habitació, a més del rector també hi havia un seguit de veïns de Pau (pagesos, bracers i un ferrer) que donarien fe de les seves darreres voluntats.

Els testaments són una font imprescindible per a l'estudi del passat a través de la mort i tot el que l'envoltava. En podem trobar d'hològrafs, fets de la pròpia mà del testador, i de realitzats pel mossèn de la parròquia o pel notari corresponent, que era el cas més habitual. En aquests casos poden ser oberts o tancats depenent de la voluntat del testador.

Al testament hi ha altres figures a tenir en compte: els marmessors, que són els encarregats de fer complir les disposicions establertes al testament pel difunt, els hereus o beneficiaris dels béns mobles i immobles i els testimonis de l'acte.

També resulta interessant parar atenció en l'estructura bàsica que es repetia en tots els testaments de l'època, que començaven amb una invocació religiosa i/o amb alguna referència a la mort. Seguidament se citaven les dades personals de l'atorgant, els marmessors, la seva elecció, la petició que li fossin pagats els deutes i la

restitució de les seves injúries, si en tenia. Després escollia el lloc de la seva sepultura i disposava els llegats i les celebracions religioses que se li havien de dedicar al mort. Finalment, el mateix testador o testadora, el notari i testimonis donaven fe de l'acte.

Font del document:

http://www.emporda.info/cultura/2016/03/08/testament-del-1728-document-del/305677.html?utm_source=rss